

кръстоносци щяха да обсадят флотите на Генуа и Венеция. Българите щяха да съберат 40,000 войника, а сърбите 20,000. Фридрих щеше да признае на българския господар царската титла.

Българи и сърби щяха да станат господари на полуострова и да си го <sup>с/</sup>поделят. Добремир Хри<sup>с</sup> също обеща помощта си, събирайки люде от Долна земя.

Цяла зима Асен и Петър трескаво подготвиха великата бран, която щеше да осъществи най-смелите им блянове. Ковачниците ден и нощ работеха щитове, копия и мечове. Болярите стягаха опълченията си. Куманите обещаха помощта си. Сърбите също събираха люде и оръжие.

Жените приготвяха пекосмет за войската. Старци помагаша на младите да стигат лъкове и колчани. Всичко живееше само с мисълта за предстоящите съдбовни дни.

В това време гръцкият патриарх проповядваше в черквата Света София съмъртна вражда и изстребление на латините. Император Фридрих замина да прегледа Тракийските крепости, като остави във Филиповград сина си и епископите, които бяха тъй <sup>много</sup> задржани от Исака.

- За да си починат от дългото им <sup>чакане</sup> ~~отсидане~~ прави пред василевс... - каза шеговито той, целувайки им ръка.

Ала нему не ~~му~~ беше до шегата. Сърцето му се свиваше при мисълта, че напразно губи сили и време, за да се бори с излишни врагове, когато на изток Саладин очакваше предизвикателно оръжието му.

Когато пролетното слънце раззелени ливадите и стопи ледените потоци, българските войски почнаха да се събират за похода. Дълги върволици конници се трупаха по главните друмове, запътени към юг. При <sup>Филиповград</sup> ~~Филипов~~ щяха да се съберат съюзните ратници.